

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน
อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
ให้แก่การเคหะแห่งชาติเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของการเคหะแห่งชาติ

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๕๖ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากทางสาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๕๖ ตารางวา เข้าไปสิ้นสุดลงในที่ดินของการเคหะแห่งชาติและไม่มีทางเชื่อมต่อกับทางสาธารณะอื่นๆ ทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ และเนื่องจากการเคหะแห่งชาติมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการจัดสร้างโครงการเคหะนครหลวงจังหวัดสมุทรปราการ การเคหะแห่งชาติจึงได้จัดหาที่ดิน ซึ่งเป็นการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๓ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนทำเป็นถนนสาธารณประโยชน์ให้พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันแทน สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การเคหะแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้